DE TIEN UITGANGSPUNTEN

Samen bouwen aan een stevige Basisstructuur voor Ondersteuning
in de voorschoolse educatie

1 DE AMBITIE

In Almere streven we ernaar dat alle kinderen gezond, veilig en kansrijk opgroeien en dat geen kind tussen wal en schip valt. Samen met ouders maken professionals zich daarvoor sterk. We willen zo snel mogelijk doen wat nodig is en zoveel mogelijk in de eigen leefomgeving van het kind. Zo werken we aan een doorgaande ontwikkelingslijn.

2 ZO WERKEN WE SAMEN

1 We werken vanuit een FRIS'se basisaanpak

De ondersteuning begint in de groep. We kijken steeds wat nodig is in de fysieke omstandigheden, relaties, inhoud en structuur om kinderen een veilige en stimulerende omgeving te bieden.

2 We kijken samen naar gedrag

Gedrag bekijken we altijd in relatie tot de omgeving. We kijken naar wat zichtbaar is, wat het gedrag mogelijk vertelt en wat dit vraagt van de omgeving en van ons handelen. Verschillende perspectieven helpen ons om een completer beeld te vormen.

3 We denken gedrag om naar ondersteuning

We kijken niet alleen naar wat een kind laat zien, maar vooral naar wat dit vraagt van de omgeving en van ons handelen. Zo vertalen we gedrag naar wat het kind, de groep en de professionals nodig hebben.

4 We spreken dezelfde taal

FRIS, de gedragspiramide en de ondersteuningspiramide geven professionals en ouders/verzorgers een gezamenlijke taal om te kijken, vragen te verhelderen en passende ondersteuning te bepalen.

5 We werken cyclisch en planmatig

We brengen in kaart, formuleren een doel en plan, voeren het plan uit, volgen de voortgang en evalueren. Wat we leren gebruiken we om opnieuw te kijken en waar nodig bij te stellen.

DE TIEN UITGANGSPUNTEN

Samen bouwen aan een stevige Basisstructuur voor Ondersteuning
in de voorschoolse educatie

2 ZO WERKEN WE SAMEN

6 Ouders/verzorgers zijn partner

Ouders/verzorgers kennen hun kind vanuit de thuissituatie en zijn partner bij het begrijpen en ondersteunen van hun kind. We betrekken hen vroegtijdig, bespreken met hen welke vragen er zijn en stemmen af wat wordt gedeeld, met wie en met welk doel.

7 We beginnen bij de vraag, niet bij het overleg

Niet iedere ondersteuningsvraag vraagt dezelfde route. We kiezen de overleg- of samenwerkingsvorm die past bij de vraag en betrekken alleen de mensen die nodig zijn om verder te komen.

8 We kiezen de lichtst passende route

Ondersteuning organiseren we zo vroeg mogelijk, zo nabij mogelijk en zo praktisch mogelijk. Een laagdrempelige vorm van afstemming heeft de voorkeur wanneer die voldoende is.

9 We maken rollen, verantwoordelijkheden en regie duidelijk

We spreken af wie welke bijdrage levert, wie het proces bewaakt en – bij een kindgerichte ondersteuningsvraag – wie zicht houdt op de inhoudelijke voortgang en het contact met ouders/verzorgers.

10 We leggen alleen vast wat nodig is

Vastleggen ondersteunt het handelen en de samenwerking. We registreren wat nodig is om afspraken, voortgang, verantwoordelijkheid en evaluatie te kunnen volgen. Bij het delen van informatie over een kind volgen we het AVG-kompas: wat is nodig om te delen, met wie en met welk doel?